

Beviis. Det kan naturligtvis have sine store Vanskeligheder at have et juridisk Beviis paa rebe Haand, men det vil ikke blive noget Nyt i Lyndeforholdet, at man maa sikkre sig Beviis for, at der er en Overenskomst tilstede imellem Huusbonden og Lyndet. Her vil kun blive Tale om en ny Overenskomst, nemlig om, hvorvidt der skal optages Skudsmaal eller ikke. Forsaavidt den af mig paaapegede Udvei angaaer, veed jeg vel, at den har fremkaldt Modstand et andet Sted, og denne Modstand har jo vel Sit at bethede; men paa den anden Side antager jeg dog, at man paa dette andet Sted vil sætte Priis paa, at der bliver gjort Noget ved dette Forslag, og i hvert Fald hellere seer det, end at det blev lagt hen og ikke toges til videre Behandling af Landsthinget. Hvad endelig det angaaer, hvorvidt man ad Frivillighedens Vej vil naae Maalet, saa erkjenner jeg, at det vil man ikke, fordi man aldrig absolut vil kunne opnaae det. Der gives ikke nogen Lov, der er saa fulkommen, at man ved den tilfulde opnaaer, hvad der er tilfjort, men ad denne Vej opnaaede man dog det, at det gode Lynde altid kunde faae Skudsmaal og ikke behøvede at løbe om med en Bog, hvis Paalidelighed altid vilde blive underkastet betydelig Tvivl. Enhver, der har antaget høiere Lynde, vil vide, at der hyppigt mødes med Copier, og at det er meget almindeligt, at disse faa Originaler. Det, jeg har antydet, er altsaa en Vej at vise det gode Lynde — thi de løse Skudsmaal vilde snart komme i Miscredit, saafremt det er det Eneste, der eksisterer —, og det flette Lynde vil derved ikke staae aldeles ligestillet med det gode. Man vil ganske vist antage, at det Lynde, som ikke har ønsket Skudsmaal i sin Bog, er det flette Lynde, men det anseer jeg for høibigt; thi det gode og det flette Lynde maae ikke være eens stillet. For det gode Lynde bør man gjøre, hvad man kan, men ethvert Lynde kan forlange, at det ikke faaer et vilkaarligt, slet Skudsmaal; at det ikke faaer Roes, er en anden Sag. Hvad det angaaer, der blev sagt af det ærede Medlem om vilkaarlige Skudsmaal, og hvorved han henviste mig til at gjøre et næiere Studium af Lyndeløvens § 59, saa kan jeg forsikre om, at det er aldeles over-

fløibigt; thi man kan godt give et vilkaarligt, slet Skudsmaal, uden at det er af den Art, at man kan drages til Ansvar derfor. Naar En f. Ex. skriver, at den Vedkommende har tjent ham tro og sikkelig efter sine ringe Evner, saa vil han aldrig kunne blive dømt for en saadan Udtalelse, thi den vil indeholde en Anerkjendelse af, hvad den Vedkommende har præsteret, men den, hos hvem han søger Tjeneste, vil dog sige: Det er et daarligt Stykke, som Ungenting kan gjøre; det er ikke værd at faae ham i Tjeneste, thi det er af Medlidenshed, at hans tidligere Huusbonde har udtalt sig paa den Maade. Men, om man er berettiget til at sige om En, at han har gode eller ringe Evner, kan naturligtvis ikke gjøres til Gjenstand for en Dom, saaledes at vedkommende Huusbonde skulde blive dømt for at have skrevet et saadant Skudsmaal, og et Skudsmaal kan saaledes godt tænkes vilkaarligt, slet, uden at den Vedkommende paa nogen Maade kan drages til Ansvar efter § 59.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen. Lovforslagets Overgang til anden Behandling fattedes under Afstemning og vedtoges med 41 Stemmer imod 12.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende: Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Sognebaandets Løsning af 4de April 1855.

Ved den foretagne Stemmegibning afgaves ialt 56 Stemmesedler. Valgte bleve: Vindehøll med 54 St., Hasle med 54 St., Liebe med 53 St., C. Rasmussen med 33 St. og Krog med 28 St. Derefter havde Sonne 24 St. og Forchhammer 24 St., de øvrige vare spredte.

Formanden: Inden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg, da der ikke bliver noget Møde imorgen, gjøre opmærksom paa, at der imorgen vil blive omdeelt en Udvalgsbetænkning. Næste Møde vil blive afholdt paa Torsdag, Kl. 1½, og Dagsordenen vil da være;